SENTINELA

ANUL IV, Nr. 45
7 Noemvrie 1943

GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Strada Sărindar Nr. 5-7-9 – Bucureşti
TELEFON: 3.96.62.

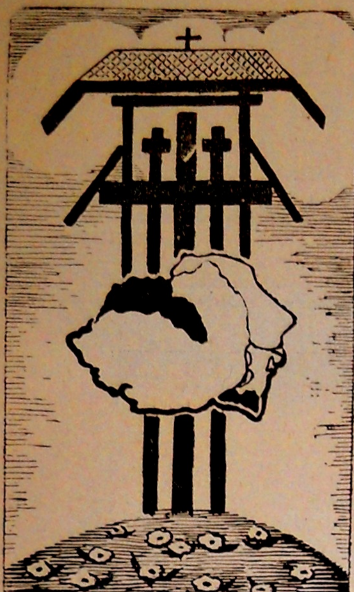

DE ZIUA MAJESTAŢII SALE REGELE MIHAI I

De sărbătoarea Sfinţilor Mihail şi Gavril, când iubitul nostru Suveran îşi serbează ziua naşterii şi a numelui, viteaza Armată Română, împreună cu tot poporul, îşi îndreaptă gândul către M. S. Regele, purtător al unui nume glorios, sorit să aducă înălţarea României veşnice. De pe întinsul pământului românesc porneşte cea mai caldă urare pentru sănătatea şi biruinţa falnicului Rege al nădejdiilor noastre.

Uniţi cu trup şi suflet în jurul Tronului, să strigăm din inimă: Trăiască M. S. Regele Mihai I, Regele Tuturor Românilor!

„SENTINELA"

Crezul ostașului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul țării și în veșnicia Neamului Românesc.
2. Port în suflet icoana României adevărate și jur să-mi jertfesc vieața pentru hotarele ei.
3. Indeplinesc ordinele fără șovăire și nu mă 'nfricoșează nici primejdia, nici trufia dușmanului.
4. Urăsc de moarte: minciuna, hoția, trădarea, fiindcă ele înjosesc și necinstesc pe ostași.
5. Iubesc camarazii; ei sunt ca și mine chezășia libertății țării, ostași bravi în războiu și lucrători harnici în uzine și ogoare, în timp de pace.

Așa să-mi ajute Dumnezeu.

ONOMASTICA

d. Prof. Mihai Antonescu

De sărbătoarea Sf. Mihail și Gavril, d-l Prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, își serbează ziua numelui.

Cu acest prilej gândul tuturor cetățenilor țării se îndreaptă cu drag către cel mai apropiat sfetnic al Mareșalului, rugând pe Dumnezeu să-i hărăzească viață lungă și spornică pentru binele Patriei.

D-l Prim-Ministru Mihai Antonescu este un înflăcărat iubitor al pământului străbun și al țărănimei, iar în cuvântările sale de foc s'au oglindit întotdeauna năzuințele sfinte ale Neamului.

Cu sufletul său de profesor și de mare îndrumător al tinerimii a știut să pue în munca pentru treburile țării conștiința nobilă a dascălului și avântul înflăcărat al luptătorului pentru Neam, Rege și Conducător.

Strădania sa de zi și noapte munca fără preget și rodnicile sale înfăptuiri, sunt cunoscute de toți, fiindu-ne drept pildă de înalt patriotism și devotament în serviciul Patriei.

De ziua numelui, Românii de pretutindeni aduc urări calde de sănătate marelui bărbat de Stat, rugând Cerul să-i dea sănătate pentru a înfăptui și pe viitor lucruri de temeiu pentru Neam și Țară.

S.

Inspecțiile Conducătorului

In ultimele zile gazetele ne-au informat în cuprinzătoare dări de seamă despre o nouă serie de inspecții făcute de d-l Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, în diferite orașe și comune rurale din țară.

După ce mai lunile trecute am citit despre acele minunate apariții ale Mareșalului printre ostașii de pe front, iată-l acum din nou, cutreerând fără oboseală satele și orașele pentru a se convinge la fața locului de felul cum merg lucrurile în provincie și cum înțeleg funcționarii Statului să-și facă datoria.

Preocupat zi și noapte de grijile mari ale războiului, Mareșalul nu uită un singur moment că mersul gospodăriei Statului este oglinda care înfățișează un popor de ordine și de viitor.

Urmând un sănătos obiceiu de pe vremea lui Cuza, Conducătorul ține să coboare cât mai des în mijlocul poporului, să vadă cu ochii săi cum sunt înțelese dispozițiunile primite și ce rezultate dau în aplicarea lor.

Nicio manifestare publică sau particulară nu-i scapă privirii scrutătoare. Cu atenția mereu trează și iscoditoare, Mareșalul cercetează sănătatea sufletească a națiunii, bucurându-se acolo unde găsește cinste și hărnicie, încruntându-se unde constată lipsa simțului de răspundere.

Cercetând în amănunțime pe reprezentanții autorităților sau stând de vorbă prietenește cu locuitorii, Mareșalul găsește prilej să dea un sfat ieșit din bogata-i experiență, rostind fără înconjur cuvinte de laudă sau de dojană, toate spuse fără gând cârcotaș, ci numai din dragostea ce o are părintele pentru îndreptarea fiilor săi. De aceea, nu-i de mirare că vizita Conducătorului lasă o lungă pârtie luminoasă prin ținuturile pe unde trece, servind de îndreptar și puternic îndemn.

Ideea că Mareșalul ar putea să apară pe neașteptate în orice parte a țării, gonește leneviile, ascute energiile și stimulează simțul datoriei.

„Vine Mareșalul", — este o prevestire de trâmbiță care se poate transforma oricând în adevăr.

Există în provincie mulți funcționari conștiincioși care-și fac datoria, neașteptând laude sau recompense. Munca lor devine deodată scăldată într'o lumină strălucitoare când însuși Conducătorul Statului vine să le recunoască meritele, citându-i prin comunicate publice.

In modul acesta inspecțiile Mareșalului înfățișează mijloacele cele mai nimerite de a mări încrederea în noi înșine și în spiritul de dreptate al celor puși să ne conducă, cimentând legătura între cei mici și cei mari.

Lucrul este foarte cu putință pentrucă icoana Mareșalului ne stă mereu înaintea noastră ca o pildă vie de îndeplinirea datoriei în spiritul celui mai înalt patriotism și nu rămâne decât să ne călăuzim pe urma pașilor lui.

In aceste vremuri când omenirea trece printr'atâtea frământări, rezultatele obținute de inspecțiile d-lui Mareșal Antonescu, umple de bucurie inima oricărui român, ele dovedind, fără pic de îndoială, că iubitul nostru Conducător și-a păstrat neștirbită întreaga nădejde în forțele de ridicare ale neamului.

Suntem pe drumul cel bun.

Pe front ca și pe ogor Românii se află la datorie, făcând zid puternic în jurul Regelui și al Mareșalului Conducător.

I. VALERIAN

OSTASII REGELUI MIHAI

Ostași ai Regelui Mihai,
Viteji copii ai României,
Toți cu o inimă și-un grai
Zidiți hotar al veșniciei.

In glasul doinei ascultați
Cum Patria își plânse chinul,
Ogorul sfânt îl apărați,
Să-şi potolească'n veci suspinul.

Atâtea veacuri suferind
Năvala hoardelor barbare
Sub neguri vede răsărind
Oștirea ei biruitoare.

Cum se topesc, în zare, norii
Pier astăzi cruzii ei vrăjmași,
Iar voi purtați cununi de glorii
Pe fruntea mândră de ostași.

Prin voi, statornici în credința
Ce ne-au lăst-o'n dar străbunii,
Iși cântă Neamul, biruința
Asupra morții și-a furtunii.

Zidiți hotar al veșniciei,
Toți cu un cuget și un grai,
Viteji copii ai României,
Ostași ai Regelui Mihai.

DIMITRIE ALBOTA

M. S. REGELE MIHAI I în presa portugheză

Intr'un atricol din revista portugheză „Vida Mundial Ilustrada'', d-l E. Navarro prezintă o biografie a M. S. Regelui Mihai I, însoțind-o cu o serie de prețioase considerații istorico-politice.

Scoțând în evidență spiritul național românesc în care a fost educat Suveranul României, autorul scrie între altele:

„După tradiție, Regele trebue să ia parte la vieața poporului și la durerile lui și să-i întrupeze speranțele. Potrivit acestor principii, M. S. Regele Mihai I a fost educat în așa fel încât să țină seama totdeauna numai de datoria sa de Rege.

Educația și-a făcut-o într'un Colegiu din București, format anume și compus din elevi din diferite clase sociale și din fiecare din provinciile Regatului. Acest „internat regal'' a funcționat într'un pavilion al palatului. La sfârșitul anului, elevii dădeau examen.

Incă de atunci, deci, actualul Rege a început să cunoască pe supușii Săi ca pe camarazii unei aceleeași îndatoriri''.

In încheiere d-l E. Navarro scoate în evidență misiunea istorică a M. S. Regelui Mihai I.

UN ZIAR GERMAN despre faptele de arme ale aviatorilor români

Sub titlul „Bărbați în mantaua albă a ordinului Mihai Viteazul'', ziarul german „Prager Abend'' publică un reportaj asupra marilor fapte de arme ale aviatorilor români, descriind mai întâi duelul eroic al locotenentului Carol Anastasescu cu un bombardier american, la Ploiești, duel care reamintește de jertfa de sine a japonezilor.

Subliniind apoi că d-l ministru al aerului, general Jienescu a decorat pe front pe sburătorii români care s'au distins la Stalingrad, la Don și pe Mius, ziarul amintit menționează pe căpitanii Alexandru Șerbănescu și Bâzu Cantacuzino. Primul dintre aceștia, care este supranumit și „Vulturul Olteniei'' — spune ziarul — a devenit celebru prin vitejia lui nebunească la atac și prin dârzenie în apărare. Astfel, odată cu patrula sa de 3 avioane a doborît 6 avioane inamice dintr'o escadră de 60, iar altă dată a rezistat cu succes unei forțe dușmane de 30 de ori mai mare. Căpitanul Șerbănescu poartă și Crucea de Fier cl. I.

Cât despre Bâzu Cantacuzino, cunoscut publicului românesc de 12 ani ca sburător, el trece acum în războiu drept cel mai bun vânător de noapte român. Astfel, odată a luptat singur împotriva a 11 avioane sovietice, a doborît pe aviatorul Gerbulov, eroul Uniunii Sovietice și a întreprins numai într'o lună 150 de sboruri la inamic.

M. S. Regele Mihai I printre ostași

Eram acum doi ani într'o frumoasă zi de Septemvrie la un post de comandă înaintat, pe calea ferată Razdelnaia-Odesa, la Nord de gara și satul Karpova. Soarele se ridicase sus și trimitea razele lui binefăcătoare peste șesul întins al Transnistriei, care se pierde încet, încet, spre Mare. Vântul începuse să adie înțepător, prevestind o iarnă pretimpurie.

Postul nostru de comandă era situat într'un canton cu două cămăruțe, numai la câțiva kilometri mai la Sud de gara Colontoevca.

O pădurice de arini și mesteacăni, amestecați cu salcâmi, sălcii și arbuști de șes se întindea pe 2—300 metri de-a-lungul căii ferate pentru a o feri de înzăpeziri și a servi ca hotar vizibil între pământurile colhozurilor. Aceste pădurici ne-au servit nouă adeseori ca bune perdele de camuflaj contra aviației și artileriei inamice.

Generalul Comandant plecase către primele linii să recunoască terenul pentru un atac de ruptură ce urma să se execute în zona Karpova, iar șeful său de stat-major urmărea situația frontului a unităților în subordine.

Deodată se anunță vizita Majestății Sale Mihai I pe front.

— „Vine și la noi"!.

Zi mare pentru ostașii Lui iubiți. Il așteptam cu nerăbdare.

Sosește, însoțit de Conducătorul Statului, General Haufe, șeful Misiunii Militare Germane și o suită restrânsă. I s'a făcut o scurtă orientare asupra situației trupelor noastre și a inamicului. Il preocupa organizațiunile Odesei, a doua cetate a comunismului, după Moscova și a treia fortăreață maritimă după Sevastopol și Leningrad.

A primit cu mult interes câteva explicații asupra unor unități de artilerie antiaeriană, care tocmai atunci se angajaseră în trageri vijelioase contra unor escadrile inamice ce atacau în zona noastră și spre gara Karpova.

Incepuse să vuiască cerul și proiectilele să se încrucișeze cu avioanele vrăjmașe. Un grup al nostru de vânătoare, condus de Locotenent-comandor Alexandru Popișteanu, primul as al aviației noastre, se ridică în aer.

Se desfășură o luptă aprigă deasupra zonei Karpova, în care aviatorii noștri atacară cu mare furie.

Majestatea Sa privește cu admirație elanul aviatorilor Săi, angajați acolo, sus, în văzduh, cu dușmanii cotropitori. Artileria antiaeriană continuă focul asupra avioanelor vrăjmașe, risipite de brava noastră aviație de vânătoare. O explozie în cer, o flacără uriașă ce cade spre pământ ca un bolid ne indică un avion doborît. Urmează a doua și a treia flacără în văzduhul tulburat de urletul motoarelor și vuetele proiectilelor. Avioanele dușmane sunt izgonite.

Majestatea Sa privește cu încordare spectaculoasa luptă aeriană. Aviatorii noștri au câștigat suprematia aerului, atât de necesară pentru dobândirea victoriei terestre. Incleștarea a fost pe vieață și pe moarte!

Telefonul ne anunță că un avion inamic a fost doborît de A. C. A., iar două avioane au fost prăbușite de escadrila Locotenentului - comandor Alexandru Popișteanu, (erou între eroi, sortit să cadă el însuși mai târziu într'o luptă aeriană inegală deasupra Vigodei)

Majestatea Sa era mândru de ostașii Săi.

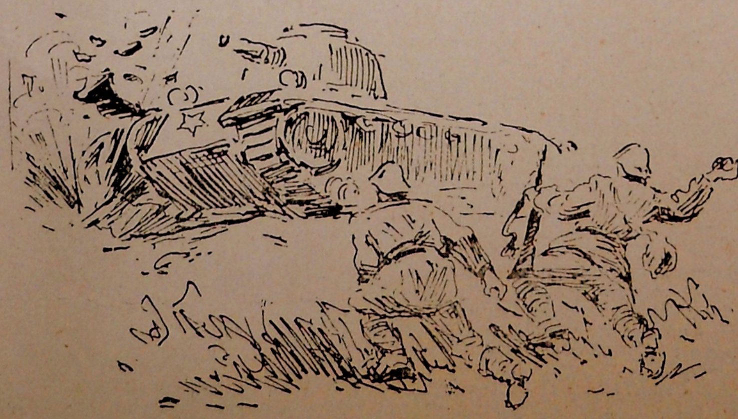
Victoriile îi aprindea scântei de bucurie în ochii strălucitori.

Victoriile acestea mărturisesc siguranța că Tronul se sprijină pe oșteni, dornici de a se arunca în luptă cu elanul vijelios și legendara vitejie, demnă de numele de roman și dac, strămoși oțeliți în lupte grele de-a-lungul vremurilor.

Este satisfăcut. Se înclină și pleacă bucuros spre alte unități să-și vadă alți ostași în luptă.

Și soldații aceștia neînfricați deveniră acum și mai dârzi și mai îndrăsneți, fiindcă Regele lor iubit a fost printre ei, i-a văzut și a rămas mulțumit de fapta lor...

Căpitan MAILAT ION

MARIA TA!

Măria Ta,—sunt om dintr'o bucată,—
Vorbirea eu nu știu să-mi prefac...
Iți scriu în slovă dreaptă, cumpătată,
Din tinda bordeiașului sărac!

Mi Te-am văzut, Slăvite, din pruncie,
Zâmbind la glas de doină pe meleag—
Și, înfrățit cu brazii 'n voinicie,
Cu ei crescuși, Voievodul nostru drag!

Opinca cea trudită Ți-a fost dragă —
Și truda ei ades ai mângâiat,
Ințelegând ce lanț de fier Te leagă
De brazda trasă 'n margine de sat!...

La cumpăna fântânii vremuite,
Opritu-Te-ai din mers — și ai sorbit,
Sub arșița de raze însorite,
Aghiasma de pământ blagoslovit!

Ți-au dat în dar ursitele surate —
Un nume cum nu-i altul mândru 'n plaiu,
Cu el răzbi-vei viforele toate...
Mihai!... Să fi ca Marele Mihai!

In cartea vitejiilor slăvite,
Ți-e dat să scrii de-al cerurilor har
Izbava crucii sfinte, pângărite, —
Cu slova baionetei, la hotar!

Ne-ai fost chemat. Și iată-ne deodată,
Moșnegi cărunți și sprinteiori flăcăi,
Pornind vârtej la luptă 'nverșunată,—
Așa cum știu lupta țăranii Tăi!

Din plug și tun ne-am făurit lozincă;
Sunt de oțel ca și coroana Ta!
Cu Tine-alături, trudnica opincă
O brazdă de pământ nu va uita!...

Ne-ai fost chemat să scoatem din robie
Frățânii toți de-o lege și de-un graiu,
Să râdă iară soarele pe glie —
In România Mare-a lui Mihai!

Acum, Măria Ta, o socoteală, —
Și toți cu juruire ne-am legat, —
Pe fruntea Ta cea tânără, Regală,
Să punem o cunună de 'mpărat!...

CONST. ORENDI

M. S. Regele Mihai I și d-l Mareșal Antonescu pe front

Ziua M. S. Regelui Mihai I

La 25 Octomvrie, iubitul nostru Suveran a împlinit 22 de ani.

La 8 Noemvrie, de ziua Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril, Maiestatea Sa Regele își sărbătorește ziua de naștere și ziua numelui.

Sufletul nostru se înalță spre cer, acolo unde Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril veghează asupra popoarelor creștine, le îmbărbătează în luptă și le întăresc în ceasuri de restriște. Sfinții aceștia de care se cutremură duhurile necurate, despică drumuri de biruință noroadelor creștine și nu lasă pieirii pe cei bine credincioși.

Astăzi, când toate popoarele lumii, cele mari ca și cele mai mici, se încaeră și din lupta pe viață și moarte, Dumnezeu, ca și când ar vrea să ne spună pe cine să ascultăm și cui să ne plecăm frunțile noastre ca să ieșim biruitori în crâncena încleștare, a sortit ca Regele nostru de azi să poarte însuși numele nebiruitului comandant al oștirilor cerești, numele Arhanghelui Mihai. Este unul din semnele cele mai binevestitoare de biruință asupra vrăjmașului care a pândit pieirea și nimicirea noastră.

Poporul Român este adânc dinastic, de oarece de Monarhie ne sunt legate mărețele propășiri ale Neamului.

Știm toți că Regele Nostru, cu falnica-i tinerețe, cu frumusețea-I cerească, cu osârdia inimii Sale de Român veghează asupra întregii țări; ochiul Său vede pretutindeni, gândul se apleacă cu aceeași dragoste peste toți Românii, întreg poporul a găsit loc mult în inima Sa, crezare nesfârșită și ascultare a tuturor nevoilor și suferințelor.

Pe front, în mijlocul soldaților, în spitale, în mijlocul răniților, pe ogoare, în fabrici, în mijlocul norodului de săteni și muncitori, peste tot ființa Sa revarsă bunătate, dragoste și înțelegere nesfârșită.

In timpul acestei groasnice furtuni, neamul nostru are parte de cel mai blând, de cel mai duios cârmuitor. Ca pentru a-i vindeca nenumăratele răni, i-a fost hărăzită inima cea mai cuprinzătoare, cugetul cel mai tineresc, simțirea cea mai plină de căldură.

Pentru toată grija ce împreună cu Mama Sa, Regina Elena, ne-o poartă necontenit de pe înălțimile Tronului, să-I mulțumim cu toții, de ziua Sa, rugându-ne pentru sănătatea Regelui și a bunei Sale Mame.

Neamul întreg își unește cugetul și glasul urând ca dorințele cele mai adânci ale tânărului și viteazului Domn să se împlinească grabnic spre binele nostru al tuturor.

Iubitul nostru Suveran mai este purtător al unui nume voevodal, scump inimilor românești mai ales în aceste clipe când idealul lui Mihai Viteazul își caută aprigă înfăptuire.

In această sărbătoare, însufletiți de mare avânt, să strigăm, cu ochii țintă în privirile Regelui: Să trăiți, la mulți ani, Maiestate!

Dumnezeu să Te învrednicească să ajungi cât mai curând „Mihai I, Regele Tuturor Românilor".

S.

Aruncătorii de flăcări români, aşteaptă ordinul de a intra în acţiune

Doi bravi

De trei zile tunul bubuia cu înverşunare în golful oraşului Noworossiysk, unde bolsevicii aruncaseră de pe mare în noaptea de 9/10 Septemvrie 1943 batalioane de disperaţi ai regimului roşu.

Incepuse o luptă crâncenă, în care bravii noştri Vânători de Munte, într'o frăţească prietenie de arme cu luptătorii germani, s'au distins în mod deosebit

Era în ziua de 12 Septemvrie 1943, când o teribilă canonadă s'a abătut asupra poziţiei noastre. Postul de comandă batalionar, instalat în clădirea unei fabrici era cercetat cu lăcomie de proiectilele grele duşmane, care străpungeau acoperişul şi adeseori ajungeau până la noi.

Căpitanul Constantinescu Lucian, comandantul batalionului, sta neclintit la aparatul telefonic, dirijând bravele companii din linia I-a. Deodată telefonul tace pe neaşteptate, ca o vieaţă stinsă.

— S'a rupt firul, strigă comandantul

Ordine urgente trebuiau comunicate companiilor; dar vifornişa obuzelor răscoleau aerul şi pământul, dobora clădiri şi muşca din trupuri omeneşti.

Cu inima strânsă, căpitanul Constantinescu aruncă priviri cercetătoare peste grupa de agenţi telefonişti. Ca electrizaţi, doi bravi: caporalul Stănuleţ Ion şi fruntaşul Doroftei Alex. se desprind de bună voie din mijlocul celorlalţi şi se aruncă în vijelia obuzelor spre a repara firul telefonic rupt de barajul inamic de artilerie.

Peste sufletele noastre se aşternuse o tăcere adâncă.

— Vor reuşi oare? Ii vom mai revedea teferi în mijlocul nostru?

Toţi ne puneam aceste întrebări cu îngrijorare mare de frate. Căpitanul Constantinescu încerca mereu aparatul telefonic, singurul mijloc de a afla răspunsul întrebărilor noastre chinuitoare.

Dar... Doamne! Minune! Telefonul sbârnâie. O înfiorare trece prin corpul nostru, oprindu-ne respiraţia.

— Au reuşit! se aude ca un singur glas exclamaţia tuturora.

Indată ordinele pornesc fulgerător pe firul telefonic reparat, acolo unde erau cerute cu insistenţă. Insă iarăşi tăcere de mormânt stăpâneşte grupul nostru în aşteptarea sosirii celor doi viteji.

— Iată-i! Se apropie în salturi! Si unul şi altul teferi. Uite-i aproape de tot cu faţa plină de sudoare şi de praful ridicat de proiectilele ce au trăznit în jurul lor.

Căpitanul, comandant de batalion, le aţine calea, strângând cu multă căldura mâna celor doi bravi ostaşi, nedumeriţi şi încremeniţi în poziţia de drepţi.

Noi, cei de faţă, suntem atât de emoţionaţi de acest solemn moment, că ne trec lacrimile.

— Aţi salvat o situaţie critică prin curajul vostru.

— Noi, domnule căpitan?! replică cei doi cu o nedumerire sinceră. (Nu-şi dau seama ce-au realizat!).

— Ţara recunoscătoare, prin mine, vă răsplăteşte serviciul adus Ei, propunându vă la „Virtutea Militară cl. II-a“. Aşa se cuvine vitejilor!

Şi pe feţele celor doi bravi stăruia încă nedumerirea.

— Ce am făcut?! Am reparat numai un fir telefonic, fiindcă trebuia!

Sunt sigur că aceşti modeşti viteji, cap. Stănuleţ Ion şi frt. Doroftei Alex., când se vor duce în sat cu Virtutea Militară pe piept şi vor fi întrebaţi pentru care fapte au primit-o, ei vor răspunde, ca şi atunci. la Noworossiysk, nedumeriţi.

— Ştiu eu, cică am înodat un fir telefonic în mijlocul unei furtuni cu trăsnete dela cioloveci...

Serg. t. r. PETRE VIDU-BOENGIU

Povestea României

Trăia cândva pe lume,
(Un moş mi-a povestit)
Cu strălucit renume,
Un împărat vestit.

Şi-o dulce bucurie
De suflet, l-a cuprins,
Că marea 'mpărăţie
Intr'un războiu a 'nvins.

Dar, tot cu ea venise
Tristeţea crudă 'n prag,
Cu vestea că-i murise
Chiar fiul cel mai drag.

Ş'atunci el vesel tare,
C'un ochiu voios râdea,
Ş'in groaznică 'ntristare,
Cu celălalt plângea.

Azi, Ţara noastră este
Asemenea cu el,
Că are o poveste
Cam în acelaşi fel:

C'un ochiu se 'nveseleşte,
Zâmbind spre răsărit;
Cu celălalt jeleşte
Apusul pângărit.

Dar ne vom scoate ghimpul
Durerii vrăjmăşeşti,
Că vine ş'aici timpul
Dreptăţii româneşti.

Plot. adm. THEODOR D. CARAMAN

Solemnităţile dela Reg. 4 Roşiori „REGINA MARIA“

Sfinţirea Monumentului Eroilor Regimentului şi desvelirea Bustului Reginei Maria

Duminică dimineaţa a avut loc la Regimentu 4 Roşiori „Regina Maria“, în prezenţa M. S. Regelui şi M. S. Reginei-Mame Elena, a d-lui vicepreşedinte al Consiliului, a membrilor guvernului şi a comandanţilor de unităţi, solemnitatea sfinţirii monumentului eroilor regimentului şi desvelirea bustului Reginei Maria.

M. M. L. L. Regele şi Regina-Mamă au fost întâmpinaţi la sosire de către d-l vicepreşedinte al Consiliului şi d-l ministru al apărării naţionale. Intr'un potop de urale, Suveranul, însoţit de membrii guvernului, a trecut în revistă trupa.

Au fost prezenţi d-nii: Atta Constantinescu, ministrul lucrărilor publice şi al comunicaţiilor; Baronul Manfred von Kilinger, ministrul Germaniei la Bucureşti; generalii Hansen şi Genstenberg, şefii misiunii militare germane; generalii: Racoviţă, amiral Tillesen, V. Atanasiu, N. Pălăngeanu, Ramiro Enescu, Radu Korne şi Milicescu Aurel.

Un sobor de preoţi a oficiat serviciul divin de pomenire a eroilor şi sfinţirea monumentului lor, după care a luat cuvântul d-l colonel Siminel V., comandantul regimentului, spunând:

MAJESTATE,

De dincolo de zare, suflete viteze ale eroilor îşi retrăesc, prin evocarea noastră, gloria lor nepieritoare. Ei au sfinţit cu sângele lor pământul zărilor pline de ceaţă şi în svârcolirea ultimelor clipe au păstrat în ochii lor senini icoana unei Românii puternice şi fericite, reîntregită în hotarele ei fireşti.

Astăzi în prag de iarnă, în aşteptarea fulgilor de nea ce vor veni să astupe negurile pământului, se înalţă alb către ceruri simbolul faptelor celor căzuţi şi al gândurilor celor vii. Sfinţim astăzi în marmora albă prinosul jertfei lor curate şi aducem imn de slavă şi închinăciune acelora care prin sufletul şi trupul lor au zidit România de totdeauna.

Din prima zi a războiului sfânt, Regimentul 4 Roşiori „Regina Maria“, făcând parte din Divizia 8 Cavalerie— Divizia de Fier — comandată de Eroul General Dănescu şi apoi de generalul Teodorini, colonelul Carp şi generalul Korne, a pornit în iureşul luptelor. Deviza regimentului a fost: „Isbândă sau moarte“, legământ lăsat de fostul comandant al Diviziei şi actualul ministru al apărării naţionale, d-l general Pantazi. Şi regimentul şi-a ţinut legământul, luptând vitejeşte adesea cot la cot şi totdeauna în cea mai strânsă frăţie de arme cu unităţile armatei germane în Bucovina, Crimeea şi Stepa Calmucilor.

Ţara recunoscătoare prin Regele ei. a atârnat la stindardul regimentului cruciuliţa albastră a Ordinului „Mihai Viteazul“ clasa II, care s'a adăugat la cruciuliţa aceluiaşi Ordin clasa III, primită ca cinstire şi răsplată a jertfelor din războiul trecut.

Şi jertfele regimentului din acest războiu au fost sângeroase.

De strajă stau în jurul făcliei biruinţei româneşti eroii acestui regiment: Colonelul Claus Irvin, cu cei 11 ofiţeri, 14 subofiţeri, 31 sergenţi, 33 caporali, 9 fruntaşi şi 78 soldaţi.

Indurerate familii!

Nu-i plângeţi pe aceşti eroi care s'au jertfit pentru Patrie, ci proslăviţi-i împreună cu noi. Ei sunt nemuritori, pildă şi exemplu generaţiilor viitoare.

Slavă lor veşnică!

Inimi de suflare românească, inimi de vechi luptători, inimi de părinţi şi rude încercate prin jertfă, s'au hotărît să dureze în marmoră numele acestor vestitori de nouă glorie românească.

Un comitet format din d-l colonel Gh. Crăiniceanu, directorul Casei Oştirii şi fost comandant al regimentului; d-l Mitiţă Constantinescu, fost ministru; d-l inginer Romulus Runcan şi d-l inspector general Alex. Petit, tatăl eroului căpitan Eugen Petit, cu ajutorul oamenilor generoşi, necunoscând odihna şi neprecupeţind nimic, au înălţat acest monument, simbol al eroismului şi sacrificiilor regimentului

Desvelirea Bustului Reginei Maria

A urmat desvelirea bustului Reginei Maria. Acelaşi sobor de preoţi a oficiat serviciul religios, după care d-l General Pantazi, ministrul apărării naţionale, luând în primire ambele monumente, a rostit următoarea însufleţită cuvântare:

In faţa monumentului eroilor 4 Roşiori „Regina Maria“, eroi căzuţi în războiul sfânt trecut, se redică azi un monument în amintirea Reginei Maria. Regimentul 4 Roşiori a fost călăuzit tot timpul de spiritul Reginei Maria, spirit păstrat şi mai târziu în războaele pe care le-au purtat până în stepa Calmucilor. In timpul războiului trecut, regimentul a dat proba sa de vitejie ostăşească. In fruntea lui se afla pe atunci col. Moruzi. Il pomenesc printre eroii de azi şi pe el, pentrucă nu-l putem uita. Şi nu îl putem uita pentrucă el a fost acela care, în clipa morţii şi-a exprimat în scris o ultimă dorinţă: aceea ca regimentele de cavalerie să poarte şi ele Ordinul „Mihai Viteazul“. Mulţi ofiţeri din Regimentul 4 Roşiori şi-au împletit vieaţa lor cu aceea a regimentului. Actualul colonel Crăiniceanu a fost acela care zi de zi a trăit toate pulsaţiile regimentului. Lui i se datoreşte cadrul acesta de grădină frumoasă şi toate îmbunătăţirile aduse regimentului. El a fost acela care, dimpreună cu alţii ca şi el, au ridicat monumentul eroilor şi monumentul Reginei Maria.

Majestate! luând în primire ambele monumente, aducem din partea Mareşalului Conducător piosul omagiu de recunoştinţă eroilor Regimentului 4 Roşiori. Mulţumesc, în numele armatei, comitetului pentru ridicarea monumentelor. In vremurile grele de astăzi, urez camarazilor mei din Regimentul 4 Roşiori „Regina Maria“ aceeaşi parolă „Izbândă sau moarte“.

Solemnitatea luând sfârşit, M. S. Regele şi M. S. Regina-Mamă, însoţiţi de membrii guvernului, au mers la cazinoul regimentului, unde au semnat pergamentul şi Cartea de Aur, apoi în uralele întregei asistente au părăsit cazarma regimentului.

La sfârşit a avut loc o masă, la care au luat loc familiile eroilor, între ofiţerii şi soldaţii bravului Regiment 4 Roşiori.

Vlăguirea populației în Rusia Sovietică

Pentru a ne da seama de vlăguirea populației ruse, nehrănită și desbrăcată, este necesar să ne aruncăm o privire asupra sistemului de producție sovietic pentru purtarea războiului de astăzi.

Ideea pregătirii actualului războiu de către conducătorii sovietici a existat în Germania odată cu întronarea comunismului în Rusia.

Deviza bolșevică, propagată ani de-a-rândul de către Internaționala III-a Comunistă desființată în urma presiunei politice anglo-americane numai cu numele spune: „Proletari din toate țările, uniți-vă“.

Când biroul politic al Cominternului sovietic dela Moscova, al cărui secretar permanent a fost dintru început Iosif Stalin, a văzut că această deviză nu poate fi înfăptuită pe cale evolutivă sau revolutivă din cauza reacțiunii pașnice a populației, au hotărît aplicarea ei pe calea armelor, prin foc și sânge, trecând la o nouă organizare a statului în vederea unei pregătiri mai eficace a războiului.

După preluarea puterii de către Lenin, prin lovitura de stat din 25/7 Noemvrie 1917, regimul țarist este înlocuit cu un sistem social nou, sistemul comunist, care a creat Rusia Sovietică.

Lenin a fost teoreticianul noului stat comunist și acela care a săvârșit opera lui pe tărâmul practic a fost Iosif Stalin.

Din anul 1925, conducătorii sovietici trec la înfăptuirile doctrinare comuniste și în domeniul social economic.

Astfel, sovieticii încep să preia în mod lent averile cetățenilor și să le treacă în stăpânirea statului.

A fost o luptă dârză între locuitorii fostei Rusii țariste și statul sovietic, care s'a terminat cu triumful doctrinarilor comuniști. Populația a fost despuiată de averile moștenite ani de-a-rândul din moși strămoși, care trec asupra statului comunist, creind colhozurile centre agricole admirabile pentru despuierea locuitorilor de produsele muncii lor, pentru care varsă sudoare zi de zi, dela răsăritul soarelui până la căderea nopții.

Aplicarea doctrinei comuniste în viața socială și economică a Rusiei a a fost desăvârșită de Iosif Stalin prin aplicarea primului plan cincinal la 10 Octomvrie 1928.

Acest plan a fost opera teoreticienilor partidului comunist rus în frunte cu Krijanowschi, prezident al organizațiunilor economice și Grinko, comisar al poporului pentru finanțe și s'a bazat, atât în domeniul politic cât și cel economic, numai pe cifre teoretice, de aceea previziunile lui s'au realizat numai în parte.

Al doilea plan cincinal care a intrat în vigoare la 1 Ianuarie 1933 a fost opera muncitorilor și a fabricilor, având la bază realizările practice din primul plan cincinal.

In anul 1938 a fost pus în aplicare al treilea plan cincinal, opera combinată a teoreticienilor și lucrătorilor.

Dacă primul și al doilea plan cincinal au avut de scop să introduca colhozul în agricultură și viața deavalma, al treilea plan cincinal a contribuit la ridicarea industriei metalurgice pentru purtarea războiului la un nivel nebănuit.

Libertatea individuală a fost suprimată. Nimeni nu are voie să meargă dintr'un loc într'altul decât cu autorizație dela poliția N. K. V. D.

Regimul comunist a intodus printr'un decret-lege din Martie 1931, munca forțată ceea ce a ușurat mult opera de vlăguire a populației rusești în vederea realizării de materiale necesare purtării războiului actual de durată.

Mai mult, prin alt decret-lege din 26 Iunie 1940 se introduce pedepse aspre pentru întârzieri la muncă, care a dat în mâna conducătorilor sovietici teribila armă a deportărilor în Siberia înghețată.

In special muncitorimea, care se aștepta la o viață mai fericită, potrivit preceptelor lui Marx și Lenin, a fost amarnic desamăgită. Munca fără limită impusă atât femeii cât și bărbatului fără deosebire de ideea diabolică așa numită stahanovistă de a lucra zi și noapte pentru a realiza o cantitate repartizată de comitetele sovietice de fabrică sau colhoz, a istovit pe lucrătorul și țăranul rus. Condițiunile de trai pentru muncitorul sovietic lipsit la oraș de căsuța lui și la țară de bucățica lui de pământ, a fost o grea deziluzie pentru acei care au crezut în raiul comunist.

Mai mult, lucrătorii au fost ridicați dela casele lor și au fost trimiși în alte regiuni la lucru.

In regiunile unde s'a simțit nevoia de lucru, aceste deplasări s'au făcut în masă fără să se asigure traiul zilnic. Multi au murit de frig și de boale.

Potrivit planurilor cincinale, Rusia Sovietică a dat o desvoltare necunoscută industriei metalurgice grele pentru purtarea războiului.

A organizat în acest timp o întinsă regiune industrială între Marea Caspică-Lacul Aral-Siberia de Sud-Vest și colinele de Sud ale munților Urali.

Ca zone industriale cităm:

— Bazinul Cuzneț

— Regiunea Caraganda.

— Provinciile industrializate ale Uralilor

Mari masse de lucrători, adunați de prin colțurile Rusiei, au fost transportate în aceste zone, unde sunt puși la munci zi și noapte pentru a căra cărbuni, a săpa la minereuri. Din unele regiuni din Caucaz s'au făcut chiar deportări de familii și sate întregi pentru a se asigura lucrul în aceste zone industriale.

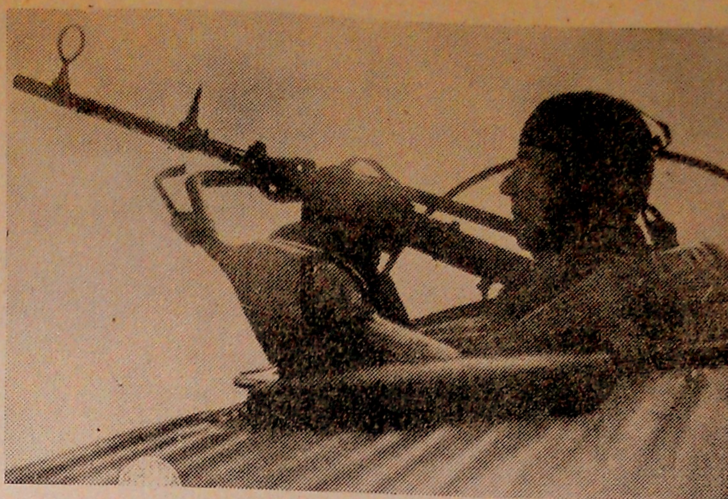
Lipsa cărbunelui în provinciile industrializate din Urali face să stagneze oarecum poducția metalurgică din acea regiune, uzinele fiind nevoite a aduce cărbune din Caraganda sau bazinul Cuzneț care se află la circa 1.500—2.000 km depărtare una de alta.

Economia de războiu germană, condusă astăzi de Mareșalul Reichului, Herman Goering, după un plan de ansamblu ce îmbrățișează o producție uriașă de materiale de războiu, lucrează pentru echiparea unei armate ultra moderne cu care să dea lovitura decisivă colosului rus.

Intregul popor german este încadrat în lucrul acestui vast plan de ansamblu al victoriei în care Mareșalul Reichului Herman Goering este secondat de inginerul Speer ca ministru al armamentului și munițiunilor pentru intensificarea la maximum a producției de războiu și de dr. Funk, ministrul economiei Reichului pentru dirijarea și finanțarea acestui uriaș efort, de care este legată civilizația și viața popoarelor Europei.

In timp ce în Germania se lucrează febril, uneori sub bombardamente teroriste, în Anglia și Statele Unite se înregistrează o serie neîntreruptă de greve în industria minieră și de armament.

In lunile August și Septemvrie 1943 s'au produs nu mai puțin de 40 greve

La bordul unui Junkers de transport românesc mitraliorul scrutează cu grije ceru

La sfârșitul lui Septemvrie se aflau în grevă în Anglia peste 20.000 de lucrători, dintre care 9 000 numai la uzinele de armament „Vickers“ și „Amstrog”.

In Statele Unite, în regiunea carboniferă Alabama, la finele lunii Octomvrie 1943, 45.500 lucrători au declarat grevă și alți 20.000 plănuiesc să adere la această grevă.

Se pare că germenul comunist a molipsit massele de lucrători englezi care nu mai ascultă de doctrina spirituală a laburismului tradiționalist englez, iar o prelungire a războiului cu puține șanse de reușită îi neliniștește din zi în zi mai mult.

Reamintim că economia de războiu sovietică va avea mult de suferit, în special din cauza alimentației.

Inainte de retragere, trupele germane de pe frontul de Est au evacuat întreaga recoltă de cereale. Muncitorii agricoli germai au părăsit teritoriul ucrainean împreună cu trupele. A reușit bine operațiunea de retragere a vitelor și mașinilor agricole.

Grija aprovizionării populației și refacerea imensei zone pustiite de războiu revine acum, la venirea iernei, economiei sovietice.

Vice-președintele Statelor Unite, Wallace, a declarat la 28 Octomvrie 1943, la New-York, că anul viitor 1944 va fi pentru Uniunea Sovietică foarte greu.

Și alte milioane de lucrători vor fi ridicați dela casele lor spre a lucra pentru conducătorii bolșevici ca să ducă războiu contra Europei și să amenințe cu moartea viața liniștită a popoarelor ei.

Ei vor fi vlăguiți zi de zi de tagma comuniștilor, unii vor fi deportați în Siberia și alții în Turkestan, alții la alte munci istovitoare de unde nu se vor mai întoarce niciodată!

M. I.

Sburătorii români atacă necontenit în răsărit

In ultimele zile comunicatele germane, — vorbind despre înverșunarea bătăliilor angajate în momentul de față pe frontul de Est — arată la capitolul „Aviație", colaborarea intensă din acest timp a sburătorilor noștri la reușita luptelor defensive.

Intr'adevăr, formațiuni române de avioane de bombardament de luptă din apropiere au intervenit fără încetare în ziua de 24 Octomvrie în luptele dela Nord de Marea de Azov, pentru ca a doua zi formațiile românești să-și reia din nou necruțătoarea activitate.

Aviația germană de luptă, dimpreună cu formațiile românești, a doborît dela 22 până la 25 Octomvrie nu mai puțin de 188 avioane inamice, cu pierderi proprii: 14 aparate.

In afară, însă, de luptele aeriene pe care le angajează aviația română pe frontul de Est — ea ușurează simțitor sarcina trupelor terestre, prin atacurile date la sol — prin fulgerător de cutezătoarele atacuri la firul ierbii care au drept rezultat stăvilirea atacurilor inamice.

In aceste zile — ca de altfel în tot timpul — aviația colaborează intens și permanent cu trupele terestre. Care blindate de cel mai greu tonaj, ca și vehiculele cu o mai rapidă circulație, sunt nimicite, ori imobilizate prin bombele aruncate cu precizie de sburătorii români.

De asemenea le revine aviatorilor români și misiunea de a zădărnicii concentrările de trupe, de forțe bolșevice și — atunci, când totuși aceste concentrări au fost efectuate la adăpostul întunericului nopții — de a le zdrobi prin focul nimicitor al armelor de bord.

In cazurile acestea se efectuiază amintitele atacuri la sol — atacuri, pe cât de riscante, avioanele putând fi atacate și cu armamentul individual, pe atât de eficace. Aceste atacuri au fost repetate în permanență în cursul ultimelor zile de formațiile române de avioane care au atacat, dimpreună cu trupele terestre germane, vârfurile de atac ale bolșevicilor.

Atacul aviației noastre s'a dovedit a fi foarte eficace — el contribuind la împiedecarea desfășurării tuturor forțelor inamice și deci, obligându-le să primească lupta cu trupele în condiții puțin prielnice.

Relevarea aviației române pe frontul de Est de către comunicatele germane, înseamnă încăodată, consfințirea spiritului de luptă și jertfă pe care sburătorii noștri îl manifestă neîncetat în acest sector important al frontului.

Spirit care-și trage obârșia din sufletul poporului nostru brav și neînfricat.

Sublocot. **EUG. V. HARALAMBIE**

SONET

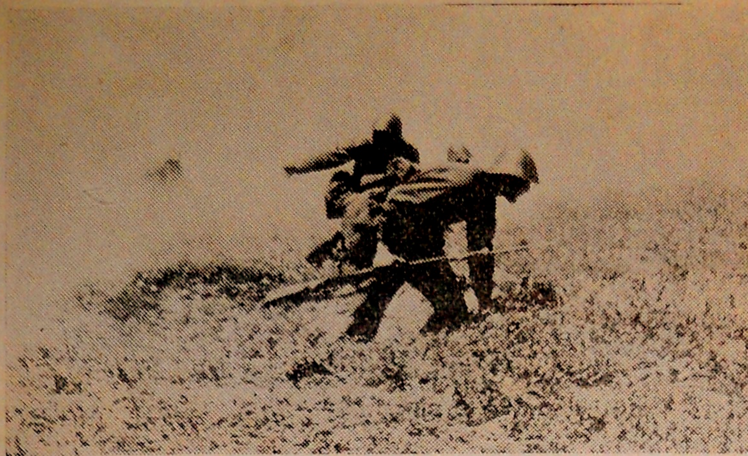
Imi sboară gândul peste creste sure.
Pâine neamului în vremuri surghiunit
Și-o mie de ani a plâns și-a suferit
Cum nimeni nu știe ca el să'ndure!

In anii luptei mai mult ne-am întărit.
Și-i ascuțită falnica secure;
Să mergem frați, în iureș spre pădure..
Trecutul ne cere, să fie mântuit!

Ne 'mbie setea de sfântă dreptate;
Și-aud suspine; și gem în robire.
Atâția frați setoși de libertate...

In fiecare curge desrobire
Și'n sgomot surd vom rupe zăvoarele
Cum murmură pe creste isvoarele.

FANE GEORGE PAJIȘTE

Zădărnicind ofensiva bolșevicilor, ostașii români pornesc la contra atacuri fulgerătoare

UN EROU ROMANSCAN

Lt.-Col. Cojița Alexandru

S'au împlinit doi ani dela moartea eroică a viteazului între viteji maior Cojiță Alexandru, căzut în fruntea batalionului său în plin atac pe câmpiile Ucrainei la Zibelewka.

L-am cunoscut din copilărie. I-am cunoscut strădaniile în școală și apoi strălucita lui activitate militară. Originar din orașul Roman, fiul veneratei familii Todiriță Cojiță, secretarul general de mai bine de un sfert de veac la primăria acestui târg, a urmat acolo, cursurile Liceului „Roman-Vodă", al cărui strălucit elev a fost până în 1921, reușit printre primii la Școala Militară de Infanterie dela Sibiu. Aici s'a relevat ca un elev strălucit. A revenit la școala lui dragă ca instructor model în gradul de locotenent. Pedagog excelent, tânărul locotenent Alexandru Cojiță, devine repede îndrumător de suflete și caractere pentru acei care, nu prea peste multă vreme, aveau să primească semnul onoarei în năprasnicul vârtej al focului de astăzi.

Ca profesor de topografie la Școala Militară de Infanterie din Sibiu, el a depășit cu mult catedra, cu puternica sa personalitate, care își revărsa forțele sale creatoare pentru învățarea elevilor.

Avea o mare disciplină a muncii organizate și era foarte receptiv față de toate licăririle talentelor și posibilitățile tinerilor elevi care îl iubeau atât de mult Corect până la exagerare, de o sensibilitate vie, Cojiță Alexandru a fost ofițerul de elită, rămânând până la sfârșit un demn reprezentant al oștirii pe care o iubea până la fanatism.

Ajuns la gradul de căpitan vine în mijlocul ostașilor la Regimentul 8 Vânători din Bucovina, unde compania sa a fost dată ca model ani dearândul.

Avansat apoi la gradul de maior, ia comanda unui batalion dintr'o unitate de dorobanți. Și-a condus ostașii cu o vijelioasă vitejie peste câmpiile Bucovinei și Ucrainei. Dispreţul de moarte, curajul și avântul eroic al maiorului Cojiță a făcut din dorobanții lui stânci de granit, peste care puhoiul sălbaticilor dela răsărit nu au putut trece. In dimineaţa zilei de 27 Iulie 1941, flancul drept al batalionului său era puternic atacat de inamic lângă Zibelewka Ucraina Maiorul Cojiţă, brav între bravi, neînfricat, totdeauna în fruntea batalionului său, nu s'a înspăimântat ci a înfruntat cu bărbăţie puhoiul bolșevic, cu toate grelele pierderi ale batalionului. Mândru și încrezător în misiunea de a fi punctul cel mai înaintat al regimentului său, nu s'a clintit o clipă de pe poziţie, rușii încercând zadarnic de mai multe ori să treacă prin liniile batalionului său.

In după amiaza aceleiaşi zile, bolșevicii sătui de atâtea pierderi sângeroase, au îndreptat împotriva batalionului său un furibund atac cu tancuri. Conștient până la cel mai apropiat pericol și mereu în fruntea băieților săi striga mereu — „Mai bine morţi decât să părăsim poziţia". Şi punând mâna pe mitralieră a început să toace valurile bolșevice care nu mai aveau sfârșit. Ca un Sfânt Arhanghel al răsbunării românești cel ce avea în mâna sa viețile atâtor oameni, țâșnește mereu și pornește tot mai năvalnic la atac. Electrizați, soldații, pare că l-au simțit înainte de a-l vedea. Toate privirile îl caută, toate chipurile se luminează când îl văd. Mâinile se strâng pe arme, trupurile se încordează, iar puterile tuturor cresc ca prin farmec. Iureșul luptei a devenit năpraznic. Brandt-urile dușmane bat neîntrerupt, iar proiectilele cad cu nemiluita. In primele rânduri, deavalma cu bolșevicii, se bate neînfricat Foarte mulți cad, stropind cu sângele lor îndepărtatele coline rusești. La Zibelewka, bolșevicii îngroziți, copleșiți de elanul românesc, părăsesc uluiți pozițiile fugind, dar maiorul Cojiță cade grav rănit. După 2 zile, la 29 Iulie 1941, moare în spitalul Amb. VI-a Divizionară. A avut parte de o moarte demnă de frumusețea jertfei sale.

A căzut pe câmpul de luptă dârz, neînfricoșat în fața morții, așa cum îi stătea bine unui viteaz. Pilda sa va călăuzi însă pașii miilor de elevi pe care i-a instruit și comandat. Elanul său le va înflăcăra sufletele întotdeauna, făcându-i să înțeleagă că un neam care are astfel de oameni nu poate pieri. El a arătat cu prisosință că biruința nu este urmare firească a forței și că avântul neînfricat pot suplini adesea ori superioritatea numerică sau masivitatea armamentului. Decorațiile și avansarea acordată post-mortem la gradul de locotenent colonel vin să răsplătească jertfa lui duioasă, caldă, avântată și tinerească, iar numele său rămâne înscris pe vecie în cartea glorioasă a Neamului Românesc. La Focșani, la Regimentul de Dorobanți al Vrâncenilor, parcul „Eroul Locotenent Colonel Cojiță Alexandru", și pavilionul cu același nume, adăpostesc evocări și scene impresionante din lupta împotriva bolșevicilor.

Intr'un geam stă de veghe un frumos tablou în culori al eroului, iar mai jos mantaua de piele ciuruită de gloanțe și schije, precum și cismele tăiate de obuze.

Decorațiile, insemnele meritoase ale acestui ostaș, sunt tot acolo. Acestea constitue singurul omagiu, jertfei acelui care a fost un viteaz între viteji — Locotenent Colonel Cojiță Alexandru din Târgul Romanului.

Colonel ȘTEFAN IONESCU

Arma își apără stăpânul

Adesea ori pe câmpul de luptă, se întâmplă fapte pe care mintea noastră, cu judecata ei pământească, nu le poate înțelege. Ele ies din domeniul cunoașterii, fiind dirijate de forțe supranaturale, pe care nu le putem vedea și nici pipăi, decât cu grăuntele de credință ce sălășluește în sufletul nostru.

Iată un exemplu. Nu de mult, pe frontul din lagunele Cubanului, un împrospătator de mitralieră se târie pe brânci, pentru a-și aprinde o țigară la un camarad. Până să-și răsucească țigarea și până să mai schimbe o vorbă două cu comandantul, au trecut câteva minute. Deși până aci fusese liniște în acest sector, se întâmplă ca tocmai acum să vină un proiectil de brandt rusesc, care se sparse chiar în mica mască individuală pe care ostașul o părăsise pentru a-și aprinde țigara. Arma, sacul de merinde și foaia de cort, sar în mii de bucățele; din adăpost se rup bulgări mari de pământ, în timp ce ostașul, încremenit cu țigara în mână, își face semnul crucii, exclamând: „Mare minune Doamne. Tii, ce noroc... Dar dacă nu aşi fi fost fumător?" rostește ostașul plecând către adăpost și echipamentul răvășit.

Un alt fapt, tot atât de curios prin desfășurarea lui, s'a petrecut pe frontul Novorosisk cu sublocotenentul Crăciun Ion, comandantul unui ploton de transmisiuni din Vânătorii de Munte. Era în ziua de 11 Septemvrie. Batalionul de vânători se găsea în grele lupte de guerilă, purtate cu fanaticii partizani și pușcăriași, care reușiseră să debarce în noaptea de 9/10 Septemvrie în golful Novorosiskului. După ce le-am tăiat legătura cu spatele, aceștia s'au infiltrat prin nenumăratele ascunzători ale orasului, de unde atacau în special comandamentele și depozitele. Ostașii noștri, sosiți în marș forțat, pentru a întări un regiment german, au intrat deodată în lupte pe un teren necunoscut, cu un dușman pe care nu-l zăreai decât când slobozea rafale de gloanțe sau când îți arunca grenade în față.

Sublocotenentul Crăciun, deși comandant de ploton de transmisiuni, ia totuși parte la toate acțiunile și lucrările necesare legăturilor în cadrul Batalionului. Printre cuiburile de bolșevici care pândeau de după obstacole, ori din tufișuri, sublocotenentul se strecoară cu curaj și întinde firele telefonice cu mare repeziciune. Mai avea de făcut numai o legătură. La marginea dinspre sud-est a orașului, pe o stradă dosnică ce se pierde printre niște boschete, este atacat deodată de o grupă de bolșevici. Inainte de a se putea adăposti, o grenadă îi căzu în față. O schijă mușcă adânc brațul sublocotenentului.

Sângele începu să se prelingă în picuri repezi peste telefonul și bobina de cablu, pe care le scăpase la picioare.

Nu luă în seamă rana! Se ascunse după stâlpii de piatră ai unei porți și pistolul mitralieră începu să scormonească cu îndârjire boschetele din față; în curând totul se liniștise!... Bolșevicii dispăruseră. Sublocotenentul își luă materialul și continuă drumul. In spatele primului boschet, un bolșevic căzuse cu fața în sus. Trei gloanțe îl nimeriseră în cap. In jurul lui, zăceau câteva grenade, iar pistolul mitralieră pe care-l avea atârnat la gât, i se așezase de-a latul peste piept.

— „Cine știe?"... se gândi sublocotenentul „poate tocmai ăsta mi-a aruncat grenada ucigașă în față"... și-și continuă drumul, fără a se sinchisi de rana care-i sângera mereu.

Sublocotenentul Crăciun, își dădea seama că legăturile telefonice trebuiau făcute imediat, mai ales în situația aceasta, când inamicul se găsea peste tot, printre noi, amestecat cu noi. Abia după ce făcu și această legătură, își pansa rana, dar refuză să fie evacuat.

Cam în aceeași vreme, la postul de comandă al Batalionului, în timp ce locot. colonel Anghel sta de vorbă cu un agent de legătură german, un glonte bolșevic slobozit cine știe de unde, lovi grav pe camaradul neamț, care tocmai își termina raportul. Apoi urmară alte împușcături și altele... Postul de comandă fusese descoperit. Imediat locotenent colonelul se deplasă în altă parte, în timp ce agentul de legătură german își dădea sufletul.

Nu mult în urmă sosi acolo și sublocot. Crăciun, pentru a raporta executarea tuturor legăturilor. Mare-i fu mirarea însă când văzu că aci nu mai e nimic!. Surpriza lui crescu și mai mult văzând pe camaradul german care părea că doarme. Se apropie de el însă și observă că alături era o pată de sânge proaspăt... Inainte de a se dumeri de ce se întâmplase aci, apar deodată bolșevici care trag asupra lui.

Sublocotenentul, cu pistolul în mână voi să se arunce într'un șanț, pentru a face front celor ce-l atacau, însă alunecă și căzu pe spate, cu pistolul mitralieră în dreptul inimei.

O puternică rafală inamică pornește tocmai către partea stângă a pieptului lui. Dar... acolo, prin voința unui destin ce stă deasupra voinței noastre omenești, se găsea pistolul automat în care isbesc gloanțele bolșevice. Ofițerul se face mort pentru a înșela pe inamic, ori poate că în momentul acela nu-și mai dădu seama de el!... Dealtfel... nici nu mai putea susține lupta întru cât pistolul lui sărise în țăndări și bucățele de fiare răsucite. Bolșevicii, socotindu-l și ei de bună seamă mort, dispărură printre ruinele și canalurile din jur.

Peste câteva minute, sublocotenentul Crăciun începu să se pipăe cu teamă în partea stângă. Avea impresia că tot pieptul îi este spart de gloanțele dușmane și par'că nu îndrăsnea să ducă mâna acolo. Socotea că mai trăește, numai datorită ultimei puteri de vieață, care se mai sbătea încă în el. Incet, încet, își dădu însă seama că este neatins. Numai prin bratul stâng îl furnică din când în când rana pe care o primise cu câteva ore mai înainte. Se ridică și privi cu părere de rău, dar și cu recunoștință, la arma lui sfărâmată care prin jertfa ei îi scăpase viața.

Sublocotenent D. BUNESCU

UN GLAS DE DINCOLO

Vrăjit am fost în clipa
Pornirii la atac:
Zic „Doamne-ajută'n gându-mi,
Trei cruci pe piept îmi fac...

Ca un zăbranic cerul
Părea în spre Apus...
Un iad era 'nainte-mi
Nu știu câți am răpus

Dar în cumplitul iureș
Năvalnic, spre făgaș.
Izbitu-m'a în tâmplă
Un glonte ucigaș.

Cu zâmbetul pe buze
Dau țărnei trupul meu;
Iar sufletu-mi, pe nouri,
A mers la Dumnezeu.

Cununi, sau flori, sau lacrimi,
Nu-mi puneți pe mormânt:
La groapa mea tăcută
Nu vreau nici plâns, nici cânt!

Dar când veți trage brazda
Străvechiului hotar,
Când spada oțelită
M'o răzbuna amar,

Treziți-mă o clipă
Din somnul meu cel greu
Și chiuiți mai tare
Ca să v'aud și eu!

Preot maior ILIE DELEANU

ȚIGANUL CAVALERIST

Pe la noi prin Român.a, nu știu'n care [sat era..
Un țigan ca toți țigan'i, care când putea [fura.
I-a sosit și lui deodată ordinul de'ncor- [porat,
Negândind la ce-o să fie, repede s'a [prezentat.

Iar la v'zita prin care trece ori și ce [oștean...
Trebuia acum să treacă, vrând nevrând [ș'acest ț'gan
Și din toți pe el îl dete, ca un bun ca- [valerist.
De atunci țiganul nostru apăru mereu [cam trist.

Căci spunea sărmanu'n sine: „D'aș că- [dea nu-i tocmai bine,
Iar în ziua când pe cal se văzu deodată [sus
Făcu o cruce și zise: „Haul'uuu, de- [acum m'am dus...

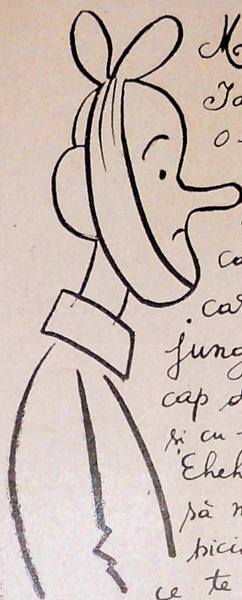
Un ostaș mai vechiu ca dânsul, văzân- [du-l în așa hal,
Și cu mâinile 'ncleștate de coama bietu- [lui cal;
Vrând puțin să râdă de acel ce tremura...
Luă calul de căpăstru și'ncet un bici [î: da.

La'nceput țiganul deveni decolorat,
Dar văzând că nu mai cade, crezu că [a și 'nvățat.
Atuncia viteaz lovește cu p.ntenii în [cal
Care începu galopul. Țiganul deveni iar [pal.

Cu fiecare pas ce calu'nainta
Țiganul nostru puțin înapoi da.
Iar după cât'va metri, țiganul a și [strigat:
— „Mai adu-mi un cal bădie, că ăst [l'am terminat“!

Sold. BĂCILĂ TOMA

Epistoliile fruntașului Neață

Dân București

Marițica Neichii Dragă

Iarăși o să mă certi și o sămi trimeți o epistolie daia [plic] cum știi Matale dă îți ingheață șira spinarii.

Da zău că nu sunt io și vinovat că mă trezii după noaptea aia în care o făcui lată cu fo 7 (șapte) junghiuri în spate [haină] cu dureri dă cap dă nu puteam sămi clatin tiuga și cu burticica numai vorbesc ferfeliță. Ehehe ziceam unde e Marițica neichii să mă doftoricească și să mă puie pă picioare nu e sireaca și dacă nu e ce te faci Neață? Ii spusei și io camaradului meu Neagu Rădulescu necazu și el inimă bună ca totdauna îmi dete un pachet dă aspirine unu dă chinine și o sticlă dă frecție [sticlă] Io le înghiții pă toate și băui și frecția și acu aștept să mă fac bine că nu să poate după atâtea astea înghițite dă mă doare omușoru și mă arde ceru gurii să nu mă fac bine. Așa e Marițico? Da deocamdată parcă să învârtește casa cu mine. E ce crezi mata ies junghiurile pe rând dân mine. Și fincă și toca parcă sănvârtește te sărut repede și mă întind în pat că și patu parcă ar vrea să plece.

Don Fruntaș Neață

GHICITORI

Ce naște neînsuflețit
Din însuflețit
Și însuflețit
Din neînsuflețit?

(Găina și oul)

Am doi boi:
Unul gras și altul slab
Cel slab sare peste gard,
Iar cel gras cade jos.

(Grâul și pleava)

Glume

Răspuns potrivit

Un American, în trecere prin Paris, își lasă umbrela la cuerul hotelului, cu următorul bilet:

Această umbrelă aparține unui om al cărui pumn cade cu o greutate de 110 kg. Mă întorc peste zece minute.

Intorcându-se, găsește în locul umbrelei un alt bilet:

Acest bilet a fost lăsat de un om care aleargă cu 50 km pe oră.

Deștept

— Allo! Portarul hotelului?
— Da, domnule. Ce doriți?
— Aici e pasagerul din camera 85. Nu pot dormi.
— De ce? E prea mare sgomot?
— Nu.
— Patul e prea tare?
— Nu.
— Să vă trimit ceva pentru somn?
— Nu.
— Atunci ce doriți?
— Trimite-mi o cheie că am pierdut-o pe a mea.

Un om deștept

— Ieri mi-a fugit nevasta.
— Zău? Și n'ai observat nimic?
— Ba da, dar m'am prefăcut că dorm. Altfel poate că ar fi renunțat.

Neață camuflat

Unde e Neață?

Pățaniile fruntașului Neață

de Neagu Rădulescu

— Ce ai Neață?
— Ce să am! De când cu cheful ăla, mă ia cu junghiuri, mă doare capul și tremur de frig.
— Repede la pat, că îți dau cu niște doctorii!

— Eu la pat! Parcă aș fi o babă! Ia uite nene, nu mă îmbolnăvii pe front și mă făcui de râs în București. Am înghițit tot pachetul de aspirine și chinine și acu să vedem ce se întâmplă.

— Carmol! Cu ăsta zică să mă frecționez pe tot corpul că intră în piele și scoate răceala.
Dar eu nu înțeleg!
De ce să intre prin piele, când pot să-l inghit pe gură.

— Hmm! Cum arde, dar acum sunt sigur că în doi timpi și trei mișcări sunt ca un nou născut!

Faptele săptămânii

DIN ŢARĂ

D-L MAREŞAL ANTONESCU a inspectat în ziua de Sâmbătă 30 Octomvrie diferite şantiere şi lucrări întreprinse de Municipiul Bucureşti.

LA FACULTATEA DE DREPT, Joi, 4 Noemvrie, s'a făcut deschiderea oficială a cursurilor.

Lecţia inaugurală a cursurilor din acest an — care se ţine conform tradiţiei universitare la fiecare deschidere oficială a cursurilor — a fost rostită de d-l prof. universitar Mihai Antonescu, care a vorbit despre „Criza civilizaţiei şi dreptul internaţional".

CURTEA MARŢIALĂ Cernăuţi, prin sentinţă definitivă, a condamnat la moarte doi îndrăsneţi tâlhari evrei.

ZILELE TRECUTE, în sala Rectoratului Universităţii din Capitală, s'a sărbătorit împlinirea unui an de activitate a Asociaţiei Româno-Finlandeze, arătându-se cu acest prilej — frumoasele înfăptuiri pe tărâmul apropierii culturale dintre cele două ţări prietene.

Infrăţite prin eroicul lor destin de popoare, aşezate la marginile Europei, România şi Finlanda, văd — astăzi, mai mult ca oricând — asemănarea năzuinţelor lor, care tind către aceeaşi dorinţă de libertate şi independenţă.

SUB TITLUL lupta României pentru apărarea Europei, ziarul PUEBLO din Madrid, publică un articol prilejuit de discursul rostit la radio de către d-l Mihai Antonescu, despre politica externă a României.

După ce reproduce pasagiile principale ale discursului, ziarul încheie:

„Mihai Antonescu, a lămurit înţelesul pactului tripartit din punctul de vedere românesc. Această ţară latină, România, socotindu-se fruntaria naturală a Europei la răsărit, îşi dă seama de adevărurile geografice şi îşi continuă drumul istoric, reprezentând o pavăză energică, împotriva ameninţărilor extraeuropene".

ÎN MONITORUL OFICIAL din 30 Octomvrie a. c. a apărut I. D. R. prin care se conferă Ordinul militar „Mihai Viteazul" cl. III următorilor ofiţeri din armata germană: maiorului Principe Gottfried Hohenloche, generalului de divizie Kess Hermann şi col. Reinhardt Alfred.

DE PESTE HOTARE

VORBIND despre conferinţa dela Moscova, ziarul portughez NOVIDADES scrie:

Este curios faptul că reprezentanţii unor ţări care îşi făcuseră socoteala să asigure victoria principiilor democraţiei şi ale „libertăţii omului", se aşează la aceeaşi masă cu reprezentanţii Rusiei Sovietice.

De asemenea ziarul VOZ, îşi arată marea îngrijorare cu privire la soarta ce aşteaptă după războiu pe micile State şi în special cele din Europa orientală şi sud-orientală, reamintindu-se suferinţele ţărilor baltice, năpădite de hoardele lui Stalin. Ziarul constată că în cazul unei înfrângeri germane, nicio altă alianţă europeană nu ar mai putea fi în stare să opună o barieră „omului sovietic".

SERVICIUL BRITANIC de informaţii, anunţă că partidul laburist din Irlanda de Nord, a respins cererea făcută de partidul comunist de a se uni cu partidul laburist.

ZILELE TRECUTE s'au împlinit douăzeci de ani dela proclamarea Republicei Turce şi dela alegerea ca preşedinte a lui Mustafa Kemal Atatürk. Acest eveniment istoric a dat prilej poporului turc să cinstească în chipul cel mai osebit, opera de mari înfăptuiri naţionale a celui mai iscusit bărbat de Stat, care cu un curaj neasemuit şi cu o putere de muncă excepţională ,a început în 1919, lupta pentru salvarea dela prăbuşire a ţării sale.

ÎNTR'UN APEL adresat poporului sârb, generalul Nedici, şeful Statului sârb, atrage atenţia populaţiei asupra primejdiei comuniste.

Sârbii — spune el între altele — au fost şi rămân anticomunişti. Bolşevismul nu are nimic comun, nici cu spiritul şi nici cu civilizaţia sârbilor.

Sârbul se va bate împotriva oricui pentru familia, pentru căminul şi pentru credinţa strămoşilor lui.

Cu cel mai mare desgust — scrie generalul Nedici — poporul sârb urmăreşte tocmeala dela Moscova, între banditi plini de sânge şi cei mai mari capitalişti.

Sârbii nu vor să fie o turmă fără suflet, gata să fie aruncată în prăpastia cea mai întunecoasă de către bolşevismul asiatic.

Neînfrânta armată germană va avea grije ca socotelile aventuroase ale anglo-americanilor şi bolşevicilor să rămână de domeniul fanteziei.

ÎN PRIMA adunare a partidului fascist republican care a avut loc Joi, la Roma, oratorii au cerut să se ia cele mai aspre măsuri contra evreilor. Purtătorul de cuvânt al paraşutiştilor italieni a cerut împuşcarea tuturor membrilor din Marele Consiliu Fascist, care au răsturnat pe Duce, în primul rând a contelui Ciano.

După adunare, toţi participanţii au mers în formaţiune în Piaţa Veneţiei, făcând înaintea fostei reşedinţe a Ducelui o manifestaţie de simpatie pentru Mussolini şi Hitler. La această manifestaţie au luat parte şi un mare număr de membri ai armatei germane.

ACŢIUNEA contra grupurilor ilegale care mai apar ici şi colo în Bulgaria, a început cu toată asprimea şi cu toate mijloacele forţei de care dispune Statul. Măsurile luate se îndreaptă mai ales contra persoanelor ilegale care stau ascunse în munţi.

ÎN PROVINCIILE Campania, Calabria şi în Sicilia, jafurile, chiar după mărturisirea englezilor, sunt la ordinea zilei. Populaţia adusă la disperare face tentative de a ataca transporturile cu alimente, destinate aprovizionării trupelor de ocupaţie. Poliţia militară anglo-americană, trage fără milă asupra autorilor acestor acte. Sute de copii ar fi murit, în ultimele săptămâni, de foame.

La tot acest cortegiu de nenorociri se adaugă şi teama continuă în care trăeşte populaţia din cauza percheziţiilor sistematice la care este supusă şi care se termină totdeauna prin „confiscarea" obiectelor de valoare.

ÎN SECTORUL SUDIC al frontului răsăritean, în localitatea Piaticiachi, au fost omorâţi acum câteva zile, de către bolşevici, 500 ostaşi germani, grav răniţi.

Ei au căzut în mâinile sovieticilor prin faptul că un tren spital complet încărcat nu a mai putut fi retras în urma pătrunderii neaşteptate a unei formaţii blindate bolşevice.

FOSTUL VAS FRANCEZ „Normandie", care poartă acum numele „Lafayette", a fost ridicat din mare în portul New-York. Acest vas se scufundase în portul New-York din cauza unui mare incendiu.

ÎN URMA întrunirii preoţilor ruşi la Viena reese că biserica ortodoxă rusă s'a împărţit în două grupuri, întru cât toţi mitropoliţii şi episcopii bisericii ortodoxe ruse din străinătate, precum şi principalii demnitari bisericeşti din teritoriile ocupate de germani în Est, s'au declarat contra Patriarhului Sergiu al Moscovei. Toţi aceşti capi ai bisericii nu vor să recunoască pe Patriarhul Sergiu cap suprem al bisericii.

Evenimente din războiu

Frontul antibolşevic din răsărit.

Marea bătălie a Niprului şi a Crimeii se împarte actualmente în două părţi:

In cotul Niprului înaintarea sovietică a fost oprită iar contra atacul german este în plin progres pentru a arunca pe inamic înapoi; în Stepa Nogailor, bolşevicii au adâncit pătrunderea blindatelor lor, astfel că acum forţele germane apără pe de o parte Niprul inferior de o traversare inamică spre Nikolaew, pe de altă parte au format un front de rezistenţă în Sud, pentru a apăra Crimeea.

Ocuparea Perekopului anunţată de inamic, este desminţită de forurile germane. Totuş luptele se dau în apropierea acestui istm care închide drumul Crimeii. Va fi foarte greu pentru bolşevici să pătrundă în acest bastion al Mării Negre apărat printr'un puternic baraj german. Incercarea de debarcare la Kerci pentru a întreprinde cucerirea peninsulei dela celălalt capăt, s'a izbit de o mare luptă germană, astfel că majoritatea forţelor bolşevice debarcate a fost nimicită.

In sectorul Niprului inferior, vârfurile blindate sovietice au atins fluviul în zona localităţii Kachowka, în faţa căreia se găseşte Berislav, pe malul apusean. Aci Niprul este foarte larg şi creează în jur o largă regiune mlăştinoasă, aşa încât va fi foarte greu pentru inamic să forţeze fluviul în această regiune. Contramăsurile germane sunt în curs. Numeroase rezerve sunt pe cale de a intra în luptă. In regiunea Krivoi Rog nu numai că atacurile principale sovietice în direcţiile Krivoi Rog, Sud-Est de Cremenciug, au fost oprite, dar de câteva zile se desfăşoară un contra-atac puternic şi metodic al forţelor germane, care a realizat progrese. El n'are încă formatul unei contra-ofensive, însă poate fi începutul unei contra-ofensive. Fapt este că, în ultimele cinci zile, ofensiva în stil mare a armatelor sovietice de pe dreapta Niprului, a fost împiedecată să se desvolte. Bătălia continuă cu aceeaşi intensitate ,atât în regiunea dela Nord de Krivoi Rog, cât şi în regiunile dela Sud-Est de Cremenciug şi Sud-est de Dnipropetrowsk.

Activitatea aviaţiei germane a fost foarte intensă. Punctul de gravitate al atacurilor a fost ca şi în ajun Stepa Nogaică, unde formaţiunile germane de avioane de luptă şi zbor razant au atacat trupele sovietice în înaintare. Avioanele germane de luptă au atacat şi porturile sovietice de încărcare şi peninsula Taman. In afară de aceste atacuri a mai avut loc şi la Kiew o vie activitate aeriană. Au fost atacate aci la Nord de oraş, trupele şi poziţiile sovietice, cu bune succese.

Un convoi german care se găsea pe Marea Neagră, la Est de revărsarea Dunării, a fost atacat de 4 avioane sovietice. Avioanele române de vânătoare care făceau parte din paza acestui convoi, au doborît două avioane sovietice silind pe celelalte două să se retragă. Convoiul şi-a continuat călătoria fără nicio stricăciune.

Luptele din Italia

In Italia de Sud vremea rea a împiedicat operaţiunile de mai mare amploare.

Toate atacurile date de anglo-americani până acum au tendinţa de înaintare către Isernia şi Venafrio, dar presiunea inamică s'a isbit de o dârză rezistenţă din partea trupelor germane. Anglo-americanii nu au reuşit să înainteze decât în terenul părăsit de trupele germane, în cadrul mişcărilor lor de desprindere.

Lupte mai grele au avut loc în sectorul Massico-Matese, precum şi la Nord de localitatea Cassanova.

Frontul japonez

Situaţia războiului la frontiera de Vest a teritoriului birman ocupat de japonezi, arată că stagnarea continuă, cu toate că au trecut patru săptămâni dela sfârşitul anotimpului ploios. Intârzierea ofensive, după cum arată cercurile japoneze, se poate explica prin aceea că intenţia americanilor este de a executa atacul principal de pe apă şi prin aceea că sunt ocupaţi cu pregătirile pentru un astfel de atac. Faptul că Britanicii şi Americanii, după informaţiile japoneze, au retras patru sau cinci vase de războiu din Mediterană în cursul ultimelor săptămâni şi trimiţându-le în Oceanul Indian, poate fi o indicaţie că există astfel de planuri. Cel mai mare motiv pentru întârzierea inamicului, după Tokio, este că inamicului îi lipseşte mai presus de toate avioane pentru front, deoarece rezistenţa dârză a germanilor în Italia nu permite să se retragă de acolo mari unităţi de avioane.

C. 67.274. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ — BUCUREŞTI.